

'Troost, dat is natuurlijk wel iets'

Jean Pierre Rawie over zijn rouwgedichten

Het wachten is nog steeds op nieuw werk. Toch is Jean Pierre Rawie ook tijdens de nieuwe boekenweek prominent aanwezig. Met een verschijning tijdens het Boekenbal in Amsterdam, met optredens in het land én, jawel, met een bloemlezing van zijn mooiste rouwgedichten.

door Joep van Ruiten,
dacteur kunst

Jean Pierre Rawie ontvangt in zijn met boeken gevulde kamer in de binnenstad van Groningen. Thee in een kopje op porselein, plakje cake erbij, cd-muziek van Beethoven op de achtergrond. Hoe het met de gezondheid is? Glimlach rond de mond. "Geen lachten."

Aan de vooravond van een nieuwe boekenweek is zijn bloemlezing *Wij volgen één voor één hetzelfde pad* verschenen. Ditmaal gaat het om 'de mooiste rouwgedichten'. Zijn originele bloemlezing, *Wij hebben alles nog te goed* uit 2001, dood een selectie liefdesgedichten. Zijn laatste bundel niet eerder gepubliceerd werk, *Geleende Tijd*, dateert alweer van 1999.

Eerst het hoge woord eruit: "wanneer krijgen we weer eens iets nieuws? Het is een raag die vaker wordt gesteld. Meestal door mensen die helemaal niet op iets nieuws aan mij zitten te wachten. Het verschijnt als het uitkomt", zeg ik dan." Serieuzer: Als je twintig bent, zit niemand op je te wachten en wil alles publiceren. Ik ben nu

Jean Pierre Rawie.

Foto: Kees van de Veen

51 jaar en leg de lat hoger. Voor mezelf en voor m'n lezers. Maar er komt iets aan. Misschien dit jaar al."

Geen writers block dus? "Welnee. Als er niets ver-

schijnt, wil het niet zeggen dat er niets gebeurt. Ik ken iemand die probeerde heel lang tevergeefs een bepaalde pianosonate in de vingers te krijgen. Dat lukte pas toen hij een

tijd met pianospelen stopte. En dan nog: mijn gedichten hebben een bepaald soortelijk gewicht. Je moet het in kleine doses tot je nemen."

Over naar de bloemlezing

een idee van zijn uitgever. Hij deed zelf de selectie, de uiteindelijke volgorde van de gedichten is het werk van zijn redacteur. Het kiezen viel hem niet moeilijk. "Biina al

mijn poëzie gaat over de dood, over de liefde, over verlies en over andere ellende. Ik pikte ze er zo uit."

Wij volgen één voor één hetzelfde pad kan gelezen worden als een korte cursus 'Rawie voor beginners'. Wat denk je, hij zelf van zijn ontwikkeling als dichter? "Bij zo'n selectie stuit je op gedichten die je liever niet gemaakt zou hebben. Maar de grondtoon is al die jaren hetzelfde gebleven."

In zijn beginjaren maakte Rawie veelvuldig gebruik van ironie. "Als 20-jarige ervaar je de dingen soms zo pijnlijk dat je ze alleen met ironie onder woorden kunt brengen. Dat is verdwenen. De uitdaging is in de loop der jaren minder geworden. Er de zeggingskracht neemt toe. Dat komt ook, doordat ik anders, hogere, normen stel."

Rawie vertelt hoe het is om als dichter veelvuldig geciteerd te worden bij sterfgevallen, z'n regels belanden zelfs op grafzerken. "Ik heb dat liever, dan dat mensen zelf aarzen om te dichten slaan. Emoties op papier zijn nog geen gedichten", zegt hij met een fijne lachje. Vervolgens: "Als mensen zich kunnen identificeren met mijn gedichten, als er troostende werking van uit gaat. Dat is natuurlijk wel iets..."

Over de toegankelijkheid van z'n werk: "Easy reading is hard writing. Toegankelijk is niet hetzelfde als gemakkelijk. Het is een vreemde opvatting, dat kunst de mens een rad voor de ogen moet draaien. Natuurlijk, het bestaan is chaotisch. En gedichten gaan over het bestaan. Maar dat wil niet zeggen, dat ook gedichten chaotisch moeten zijn."

En tot slot over de komende boekenweek, over 'dood en leven in de letteren'. "Ach ja die thema's. Een paar jaar geleden ging het over reizen en toen werd mij bij binnenkomst van het Boekenbal voor de camera de vraag voorgelegd: 'Mijnheer Rawie, waar gaat uw reis naar toe?' Waarop ik antwoordde: 'Grafwaarts, maar via Groningen'. Een paar dagen later word ik in de stad aangeschoten door een man die mij bedankte dat ik Groningen nog even noemde op televisie."

■ BLOEMLEZING

Jean Pierre Rawie, 'Wij volgen één voor één hetzelfde pad'. Uitgeverij De Persgroep, 2001. 100 pagina's, € 12,50.